

[Ulla Worm.]

jelse, som vil give en meget stor forskelsbehandling af beboere på samme hjem, selv om jeg godt er klar over ministerens baggrund for at fremsætte forslaget.

Der kan også være tale om yngre plejepatienter, der er så stærkt psykisk handicappede, at en forhøjelse vil forekomme urimelig og måske endda kun kommer helt udenforstående personer til gode.

Forslaget om individuelle kørselsmuligheder for personer, der er så invaliderede, at de ikke kan bruge offentlige trafikmidler og derfor ikke har glæde af de forskellige kommunale abonnementsordninger, må vi se på i udvalget. Det ses ikke af forslaget, hvor omfattende denne ordning er tænkt.

Efter lovforslaget kan kommunerne herefter anmelde en betydelig større del af omsorgsarbejdet til en højere refusion. Der skelnes mellem den forebyggende og den aktiviserende omsorg. Den rent underholdende del af omsorgen vil stadig være kommunens fulde og hele udgift, og det er også rigtigt. Men stort set vil det vel betyde, at omsorgsloven bliver mere ensartet administreret ud over landet.

Selv om det kun er et forslag til revision af loven, vi behandler her i dag, kan det ikke undgås, at der bliver et meget omfattende udvalgsarbejde. Der er virkelig mange detaljer at drøfte.

Til slut vil jeg gerne nævne den betænkning, som vi for nylig modtog her i folketinget, om omsorgen for ældre og pensionister. Den er resultatet af et meget sagkyndigt udvalgsarbejde. Tør jeg bruge udtrykket, at udvalget har kulegravet hele omsorgsarbejdet meget grundigt? Det nævnes bl. a. i forordet, at det er tilstræbt at give oplysninger, der kan være til nytte for socialudvalgene og deres arbejde med omsorgen for de ældre og pensionisterne, og den hensigt vil uden tvivl blive nået.

Jeg synes næsten, man gennem dette lovforslag kan klassificere omsorgsarbejdet som det opsøgende og aktiviserende og det bevarende, og jeg vil gerne sætte en tyk streg under den opsøgende del, som vi i det konservative folkeparti er gået meget ind for. Jeg vil gerne have lov til at citere betænkningens allersidste linjer, da jeg mener, de er meget vigtige. Der står:

„Lovændringer bør altid give anledning til en særlig oplysningsindsats. Det gælder sikkert i almindelighed, men dette lovforslag vedrørende i særdeleshed.“

Som man kan forstå, er der enkeltheder i lovforslaget, som jeg er betænkelig ved. Jeg vil også gerne som de tidligere ordførere sige, at jeg ikke helt kan forstå, at 8 mill. kr. skulle være tilstrækkelige til at dække udgifterne ved dette lovforslag. Men der er også dele, der forekommer mig at være forbedringer. Begge dele kan vi vel få nærmere belyst i det udvalgsarbejde, som vi positivt vil gå ind i, ikke mindst fordi lovforslaget indeholder meget, som er en videreførelse af principper, som vi er glade for i den konservative gruppe.

Grethe Philip: Omsorgsloven trænger til fornyelse og ændring, det er vi alle enige om. Der er et stærkt stigende antal ældre og et meget stærkt øget behov for støtteforanstaltninger både til de plejekrævende ældre og til de ældre, der kan klare sig i egne hjem. Vi har her et område, hvor vi år for år må regne med meget stærkt stigende udgifter. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg nævnedes for nylig under finanslovedebatten. Den økonomiske årsversigt giver nogle tal for stigningerne, og det siges, at den kraftige vækst i udgifterne til sociale formål i første række skyldes stærkt øgede udgifter til alderdoms- og plejehjem. Ifølge årsversigtens kapitel 7 steg disse udgifter for det offentlige i 1970-71 med ca. 28 pct., i 1971-72 ventes driftsudgifterne at stige med yderligere 36 pct. Jeg sagde dengang, at jeg ikke nævnedes disse tal, fordi jeg var imod det, for jeg var enig i, at der var nogle meget store behov. Men på den anden side er det altså stigninger, der ligger langt ud over, hvad man kender for andre dele af det offentlige budget, og derfor er der i meget høj grad brug for en planlægning og en prioritering mellem forskellige støtteformer.

Målsætningen må være, at alle får den støtte og pleje, der er forsvarlig i et moderne, socialt indstillet samfund. Heri ligger også, at vi ikke i bestræbelserne for at hjælpe nogle få til, hvad jeg vil kalde en tip-top standard, lader andre i stikken, enten det nu er de mennesker, der står på venteliste til plejehjem, eller det gælder andre, der